

na Owenovu nadcházející svatbu, protože mu všichni jdeme za družby. Pak jsme si dali něco k jídlu a nakonec jsme se ještě zdrželi na jedno pivo pro ně – a vodu pro mě.

Opřel jsem se na židli a jednou rukou si prohrábl vlny. „Sakra, kdo ví, možná se to mělo stát. Třeba mi někdo tam nahoře chtěl naznačit, že už dlouho a tvrdě makám a že bych si měl odpočinout, než úplně vyhořím.“

Už když jsem to vyslovil, věděl jsem, že je to naprostá pitomost. Ale taky jsem věděl, že nikdo ze spoluhráčů nechce poslouchat moje nářky, jak je zatraceně depresivní, že s nimi nebudu hrát.

„Sakra, Ashere! Tyhle zasraný řečičky si nech,“ prohlásil Teddy, který byl stejně jako já jedním z útočníků týmu.

„No tak jo,“ sklonil jsem hlavu, „i ten brouk si musí válet svoji kouli, že jo?“

Kluci se zasmáli.

„Když už jsme u těch koulí...“ Owen sraštil obočí a všichni jsme se znovu zasmáli.

Přesně tohle je Owen, jakého známe a milujeme. Nikdy nevíte, co mu vyletí z pusy. Třeba když nás na letišti zdrželi poté, co se ho při kontrole pracovník bezpečnostní služby zeptal: „Pane, máte u sebe nějaké zbraně nebo výbušniny?“

„Máte na mysli něco jiného než to nabitý péro v mých kalhotách?“ ušklíbl se Owen. Tahle malá poznámka nás stála víc než hodinu ve speciální výslechové místnosti.

Šťastné to časy.

Owen je trochu nepředvídatelný. A taky trochu divoký. To ale neznamená, že by se po zasnoubení začátkem tohoto roku trochu nezklidnil. To ano. Ale

pořád je to Owen, což znamená, že nás pravidelně zásobuje oplzlými vtípkami a chlípnými historkami.

Teddy je o něco starší, vyrovnanější a obvykle je na něj spolehnutí, že vám poskytne solidní radu. Jenže právě teď o žádné rady ohledně toho, co bych měl se svým nečekaným a nechtěným volnem dělat, nestojím.

Než se do mě kluci dál pustili, na druhé straně baru se objevily naše kamarádky – a mně se sevřel žaludek. Drobná a krásná Bailey, která je chytrá jako Einstein a zanedlouho dostuduje medicínu, a její tmavovlasá, tišší a vážnější kamarádka Aubree. I když jsem si to nikdy předtím nepřipustil, mám pro Bailey velkou slabost. S oběma jsem se seznámil přes společně známé a už několik let jsou z nás dobří přátelé.

Nemohl jsem si pomoci, ale musel jsem sledovat Baileyiny vlnící se boky, když obě dívky zamířily k nám. Štíhlé nohy jí obepínaly přiléhavé modré džíny umně roztržené na obou kolenou, černé tričko zdůrazňovalo její vnady a bílé tenisky dotvářely ležérní, ale sexy vzhled. Blondaté vlnité vlasy měla zastřižené po ramena, takže daly vyniknout dlouhému, jemnému hrdlu, zatímco se její zvědavé hnědé oči upíraly do mých.

Musel jsem se dlouze napít vody, abych potlačil podivné napětí v hrudi, když se s Aubree zastavily u našeho stolu.

„Ahoj Ashere,“ pozdravila Bailey s úsměvem na rtech, oči upřené do mých.

„Ahoj,“ vyhrkl jsem a najednou se mi zatočila hlava.

„Tak co máte, dámy, dnes večer v plánu?“ zeptal se Teddy s úsměvem.

Bailey si zastrčila pramen medově zbarvených vla-